

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 grudnia 2019 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi XII Wydział Gospodarczy zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda W. D. kwotę 646,34 złote wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 346,34 zł za okres od dnia 28 października 2017 roku do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałym zakresie, ustalając, iż powód wygrał sprawę w około 20%. Nadto orzeczenie o rozliczeniu kosztów procesu pozostawił referendarzowi sądowemu wobec nie przyznania biegłemu wynagrodzenia. (wyrok, k. 74, uzasadnienie, k. 75-82).

Od wskazanego wyroku apelację złożył powód, zaskarżając wyrok w części, a mianowicie co do pkt 2. w części oddalającej powództwo co do kwoty w wysokości 550 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 października 2017 roku do dnia zapłaty oraz co do pkt 3. i 4. tj. orzeczenia rozstrzygającego o kosztach procesu w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi Sądu I instancji skarżący zarzucił:

1. naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia, a to art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. poprzez:

a) dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego sprawie, co doprowadziło do błędnego uznania- za biegłym sądowym opiniującym w sprawie- iż średnia arytmetyczna ofert złożonych w toku licytacji online stanowi o realnej wartości pojazdu w stanie uszkodzonym, podczas gdy wartość pozostałości przyjęta na podstawie aukcji internetowej jest jedynie wartością ofertową i nie sposób utożsamiać jej z wartością rynkową pojazdu w stanie uszkodzonym, nawet w sytuacji, gdy wyniki te są uśrednione,

b) niewszechstronną ocenę przeprowadzonych dowodów i pominięcie okoliczności, iż z arkusza ustalenia wartości pojazdu w stanie uszkodzonym do wyceny nr (...) stanowiącego załącznik do opinii biegłego z dnia 2 lipca 2019 roku wynika, że wartość rynkowa pojazdu w stanie uszkodzonym, ustalona przy pomocy systemu (...) metodą stopnia uszkodzenia wynosi 850 złotych netto, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego uznania przez Sąd I instancji, iż powód nie podolał ciężarowi dowodowemu w tym zakresie (art. 6 k.c.)

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 361 § 2 k.c. w zw. z art. 363 § 1 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c. poprzez ich błędną wykładnię, która doprowadziła do zasądzenia na rzecz powoda odszkodowania w zaniżonej wysokości, a to z uwagi na uznanie, iż przy szkodzie całkowitej ustalenie wartości pojazdu w stanie uszkodzonym winno zostać oparte o uśrednione wyniki aukcji internetowej, a zatem na hipotetycznych ofertach zakupu złożonych w jego toku, podczas gdy wartość ta wyraża się w ustalonej przez biegłego sądowego przy pomocy systemu eksperckiego wielkości,

3. naruszenie przepisów postępowania odnoszących się do kosztów postępowania, a to art. 100 zd. 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, co doprowadziło do błędnego ustalenia, iż powód wygrał sprawę w 20 %, podczas gdy porównanie zasądzonej kwoty odszkodowania z dochodzoną przez powoda wartością roszczenia winno doprowadzić do wniosku, że wygrana powoda wynosi 33,21%.

Mając na względzie powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę wyroku Sądu I instancji w zaskarżonej części poprzez:

1. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda dalszej kwoty w wysokości 550 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie o dnia 28 października 2017 roku do dnia zapłaty

2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania w pierwszej instancji z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. (apelacja, k. 90-95).

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja jest w przeważającej części uzasadniona.

W pierwszej kolejności odnieść należy się do zarzutów naruszenia przepisów prawa procesowego, gdyż tylko na gruncie prawidłowych ustaleń faktycznych można czynić rozważania dotyczące zastosowania przepisów prawa materialnego.

Zasadnie apelujący zarzuca naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. Na wstępie zaznaczyć należy, że dowód z opinii biegłego sądowego, o którym stanowi art. 278 § 1 k.p.c. ma charakter szczególny, gdyż zasadniczo nie służy ustalaniu okoliczności faktycznych, lecz ich ocenie przez pryzmat wiadomości specjalnych. Do dokonywania wszelkich ustaleń w procesie powołany jest sąd, a nie biegły, a zatem opinie te są oceniane przez Sąd w ramach kryteriów określonych w art. 233 § 1 k.p.c. Sąd ma jednak nie tylko prawo, ale i obowiązek weryfikowania danych o faktach, którymi posłużył się biegły na podstawie materiału procesowego. Ocenie wszak podlega zgodność z materiałem procesowym przyjętych założeń faktycznych biegłego, a także transparentność, kompletność oraz spójność wyводу i wreszcie zgodność wniosków opinii z zasadami logiki, wiedzy powszechnej i doświadczenia życiowego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie - I Wydział Cywilny z dnia 3 lutego 2021 r. I ACa 576/19 opubl. Legalis).

W niniejszej sprawie wartość pozostałości (tzw. wraku pojazdu) winna być wyceniona w oparciu o program ekspercki, co trafnie zarzuca apelujący. Przesądza o tym nie tylko fakt, że powszechnie w orzecznictwie Sądu Okręgowego w Łodzi kwestionuje się możliwość szacowania wartości pozostałości w oparciu o aukcje internetowe (por. np. wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi, XIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w sprawie XIII Ga 914/19 z dnia 20 grudnia 2019 roku niepubl.). W rozpoznawanej sprawie kluczowa jest okoliczność, że jak wskazał biegły sądowy (k. 49-50) opis pojazdu z aukcji nie był zgodny ze stanem faktycznym. Niezgodność dotyczyła roku produkcji auta, braku wiadomości o nieoryginalnym numerze vin, nieuwzględnienia konieczności wymiany 2 sztuk zużytych opon na kołach bliźniaczych oraz możliwości uszkodzenia zespołu napędowego. Występowały w tym zakresie zatem znaczne i istotne rozbieżności. Zatem oferty dotyczące nieprawidłowego opisu przedmiotu aukcji nie mogły zostać uwzględnione, jako odnoszące się do nieistniejącego przedmiotu w podanym opisie.

Marginalnie także zauważyć należy, że wyliczenie kwoty 1.400 zł w oparciu o wartość pozostałości z części ofert nie prowadzi do ustalenia rzeczywistej wartości pozostałości, gdyż jest to wyliczenie średniej arytmetycznej. Średnia taka nie daje odpowiedzi na postawione biegłemu pytanie. Przy przyjęciu tej metody biegły winien ewentualnie odnieść się do wybranej kwoty aukcji, jako najbardziej realnej.

Jednocześnie mimo braku wniosków końcowych biegłego w odwołaniu do wyceny pozostałości z programu eksperckiego to nie można w sprawie pominąć, że elementem opinii był arkusz ustalenia wartości pojazdu w stanie uszkodzonym (k.57-59) na kwotę 850 zł netto, który błędnie nie został w powołanych okolicznościach uwzględniony. O powyższą kwotę, jako wartość pozostałości, należy również uzupełnić ustalenia faktyczne będące podstawą do rozstrzygnięcia sprawy, co Sąd Okręgowy niniejszym czyni.

W świetle powyższego uzasadnione są zarzuty apelacji naruszenia przepisów prawa materialnego w postaci art. 361 § 2 k.c. w zw. z art. 363 § 1 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c. i tym samym przyznanie przez Sąd I instancji powodowi odszkodowania w zaniżonej wysokości. Wartość pojazdu sprzed szkody wynosiła 10.700 zł netto minus wartość pozostałości 850 zł netto = 9.850 zł netto. Od tej kwoty należy odjąć kwotę wypłaconego już odszkodowania 8.953,66 zł = 896,34 zł, co daje kwotę dalszego należnego odszkodowania z tytułu szkody całkowitej (plus 300 zł z tytułu kosztów prywatnej ekspertyzy, która to kwota nie została zaskarżona) = 1.196,34 zł.

O kosztach procesu za postępowanie pierwszoinstancyjne Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. (zasada stosunkowego rozliczenia kosztów). Zakres wygranej powoda wynosił 61% (1.196,34 zł / 1.946,34 zł), co skutkowało zmianą punktu 3 wyroku.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na mocy art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w tej części.

W pozostałym zakresie, czyli co do pkt 4 zaskarżonego wyroku, Sąd Okręgowy oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c., jako bezzasadną. Na podstawie art. 108 § 1 zd. 2 k.p.c. Sąd Rejonowy uprawniony był do pozostawienia szczegółowego wyliczenia kosztów procesu referendarzowi sądowemu.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. Apelacja pozwanego okazała się w przeważającej części zasadna. Łączne koszty procesu za postępowanie apelacyjne poniesione powoda wyniosły 235 zł, w tym 100 zł opłaty od apelacji i 135 zł z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika zgodnie z § 2 pkt 2 w związku z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokacie (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1800 ze zm.)

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanej (przez portal)